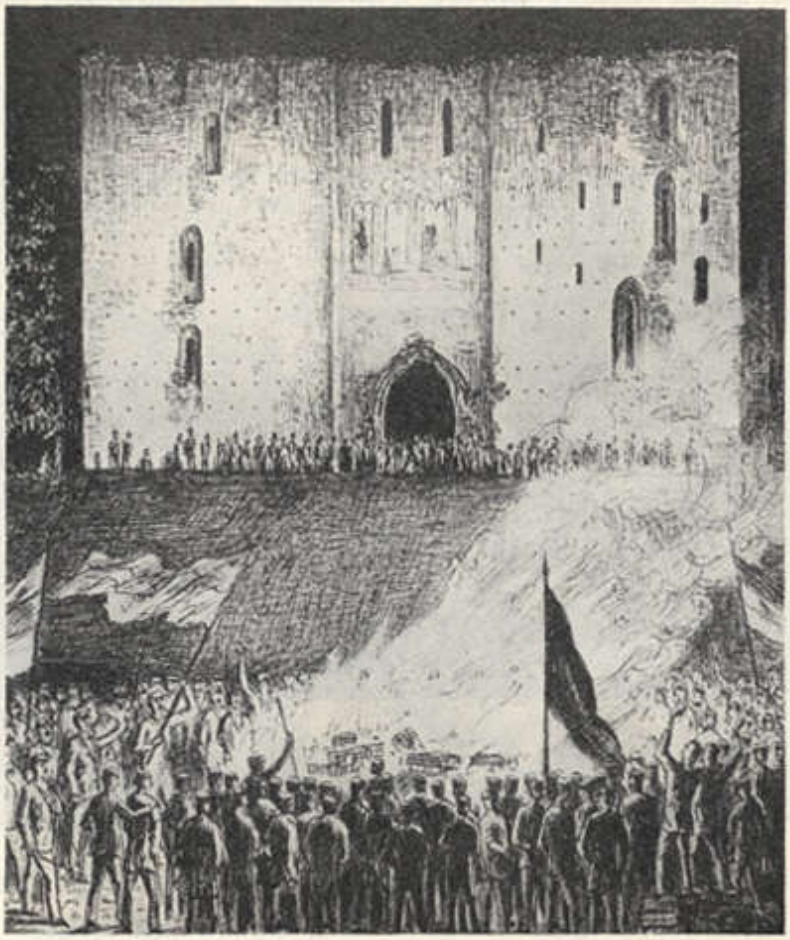
Juba varakult alati ettevalmistustega. Lihtsad halliksvärvitud lauad ja toolid paigutati kohale, nende ümber asetati suured korvid õlle, viina ja suupistetega. Kella 9-st alates sammusid lehvivate lippude all üliõpilasorganisatsioonid, igaüks oma erilaulu saatel, ettemääratud kohale all Toome neljanurgelises orus, mis oli piiratud kolmest küljest puudega. Selleks kohaks kujunes alul 4 korporatsiooni „vanamehe" vahel loosiga valitud üks neljast nurgast ja hiljemini nooremate juurdetulnute vahel,

Üliõpilaste maituli.

milline kohavaliku moodus püsis kuni pidustuste keelamiseni vene võimude poolt. Sadandeid noori ja vanu, professoreid, vilistlasi ja kutsutud külalisi asetusid laudade ümber. Kannud liikusid käest kätte ja kõlasid laulud, mis tekitasid vastukaja Toome varemetes ja vastukõla vanade ning noorte Toomele kogunenud pealtkuulajate südames.

Enne kesköö saabumist algas all orus aga elav edasi-tagasi askeldamine. Tühjad õllekorvid kuhjati hunnikusse, hagu visati sellele otsa ja kui tuleleegid ikka kõrgemale ja kõrgemale tõusid, kogunesid salgad ringis selle suure tuleriida ümber. Täpselt kell 12 tõstis magister cantandi (laulujuht) oma taktikepi ja sajanditest häältest kõlas „Mailaul".